

10 april 2005

JESUS, DEN GODE HERDEN, OCH VI, HANS FÅR

Johannesevangeliet 10:11-21

*11*Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren. ¹²Den som är lejd och inte är en herde med egna får, han överger fåren och flyr, när han ser vargen komma. Och vargen river dem och skingrar hjorden. ¹³Den som är lejd bryr sig inte om fåren. ¹⁴Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och mina får känner mig, ¹⁵liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern, och jag ger mitt liv för fåren. ¹⁶Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. Dem måste jag också leda, och de kommer att lyssna till min röst. Så skall det bli en hjord och en herde. ¹⁷Fadern älskar mig därför att jag ger mitt liv för att sedan ta det tillbaka. ¹⁸Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av fri vilja. Jag har makt att ge det, och jag har makt att ta det tillbaka. Det budet har jag fått av min Fader."

¹⁹För de ordens skull uppstod det på nytt delade meningar bland judarna. ²⁰Många av dem sade: "Han har en ond ande och är från sina sinnen. Varför hör ni på honom?" ²¹Andra sade: "Sådana ord kommer inte från en som är besatt. Inte kan en ond ande öppna ögonen på blinda."

Överallt i Israels öppna landskap idag ser man Beduinerna med deras låga, utsträckta tält och deras hjordar, fårhundar och barn. De äldre männen klär sig ännu idag i de långa dräkter som människor klädde sig i under bibliska tider. Beduinernas förmögenhet mäts av hur stora hans hjordar är. När Sandy och jag var i Israel för många år sedan, träffade vi en Beduinisk shejk som påstod att han ägde 200.000 får. Jag är säker på att det var en stor överdrift. Han erbjöd mig sextio kameler för att sälja Sandy till honom som hans fjärde hustru.

Beduinernas liv styrs av deras hjordar. De behöver flytta sina tält hit och dit för att hitta bete för sina djur. Beduinerna är en återgång till sättet som människor levde i det Heliga landet för tusentals år sedan. De är nutida bilder av hur Abraham, Isak och Jakob levde – bilder av det som Jesus tänkte på när han talade om sin tids får och herdar.

Denna andra söndag efter Påsk heter traditionellt Den gode herdens söndag, och dess läsningar talar om JESUS, DEN GODE HERDEN, OCH OSS, HANS FÅR.

Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren (11). Det fanns ett spår av fara i en herdes liv under bibliska tider. Får är i stort sett försvarslösa varelser. De har inga horn eller giftiga huggtänder att driva bort en fiende med. De har ingen tjock hud och inget pansarskal för skydd. De är inte snabba så att de kan springa bort från fara, och de är inte särskilt intelligenta så att de kan överlista en angripare. Dessutom är får mycket välsmakande – inte bara för människors smaklökar, utan också för lejon, björn, varg och andra rovdjur. En viktig del av en herdes jobb är att beskydda sina får från sådana rovdjur. I bibliska tider hade en herde bara primitiva vapen som en stav eller slangbåge för att göra jobbet. *Den som är lejd överger fåren och flyr, när han ser vargen komma. Och vargen river dem och skingrar hjorden. Den som är lejd bryr sig inte om fåren* (12-13). Om verklig fara kommer, springer den som bara arbetar för pengarnas skull vanligen bort; han bryr sig inte tillräckligt om fåren för att riskera sitt liv för dem. Men Jesus, den gode herden, var beredd att ge sitt liv för fåren – och han gjorde faktiskt det.

Oftast när en herde dog skulle fåren också dö. Om herden omkom, skulle det inte finnas något beskydd för fåren, och de skulle lätt vara ett offer för sina anfallare. Men så är inte fallet för den gode herdens får. *Jag har kommit för att de skall ha liv, ja, liv i överflöd. Jag ger mitt liv för*

att sedan ta det tillbaka (10,17). Den gode herdens död är inte slutet. Han kommer att dö, men sedan kommer han att leva igen. Och resultatet av hans död och återuppståndelse är liv – liv i överflöd – för hans får.

Jesu mening är självklar för oss kristna. *Syndens lön är döden*, säger Bibeln. Eftersom vi alla syndar, kommer vi alla att dö. Vi alla är också förtjänta av att dö evigt i Helvetet. Men den gode herden sätter sig mellan oss och straffet som vi förtjänar. Jesaja förklarar: *Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.* ⁶*Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg, men all vår skuld lade Herren på honom.* *Han rycktes bort från de levandes land, han blev plågad på grund av mitt folks överträdelse.* (53:5-8). Jesus, den gode herden, gav frivilligt sitt liv för fåren, och sedan på påsken tog han det tillbaka och uppstod segerrikt för att säga till oss: *Jag lever, och ni kommer att leva.* *Den som tror på Sonen har evigt liv* (Jo 14:19; 3:36).

Det finns ännu mer betydelse i bilden av Jesus som vår gode herde. *Jag är den gode herden, och jag känner mina får* (14). Genom sitt fullkomliga liv och sin oskyldiga död på korset, köpte han oss så att vi blir hans egendom. Och nu känner han oss, var och en av oss. Herden i bibliska tider kände väl sin hjord därför att han levde dag och natt hos dem. Han kände vilka får som var svagare, vilka var starkare, vilka som gillade att gå vilse, vilka som gick långsam bakom de andra. Herden kände varje fårs namn. Jesus anser inte oss som bara en namnlös, ansiktslös folkmassa. I stället känner han var och en av oss personligt.

Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. Dem måste jag också leda, och de kommer att lyssna till min röst (16). De andra fåren är ni och jag och alla som ska komma till tro på Jesus. När Jesus sa dessa ord i Johannesevangeliet 10 för nästan 2,000 år sedan, tänkte han också på er och mig här i Heliga Trefaldighets församling år 2005.

Den gode herden känner och bryr sig om var och en av oss. Kom ihåg hans liknelse om herden som hade hundra får och ett gick vilse. Herden lämnade de nittionio i öknen och letade efter det som hade kommit bort. Han tänkte inte: "Jag har 99; ett får mer eller mindre är inte så viktigt." Nej, han brydde sig om ett enda förlorat får och efterspanade det ända tills han hade funnit det och tagit det tillbaka till hjorden.

Det finns ännu mer i bilden av herden. *Han – för ut dem.* *Så skall det bli en hjord och en herde.* *Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå förlorade, och ingen skall rycka dem ur min hand* (3,16,28). En Palestinsk herde gick framför sina får. Han kontrollerade vägen först, och fåren följde tryggt i hans fotspår. Vår gode herde leder oss försiktigt och med kärlek genom detta liv mot målet, Himlen. Dessutom har han gått framför oss för att bereda Himlen för oss. Han lovar: *I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er? Och om jag än går och bereder plats åt er, skall jag komma tillbaka och ta er till mig, för att ni skall vara där jag är* (Jo 14:2-3).

Om jag skulle ge ut röstsedel och be att du röstar på ditt favoritavsnitt i Bibeln, vilket skulle du välja? Mest sannolikt, när röstsedlarna räknas, skulle ett avsnitt bli en klar segrare; Psaltarsalm 23. Denna psalm beskriver för oss vad det betyder att ha Jesus som vår gode herde.

Herren är min herde, mig skall intet fattas. Han tillfredställer alla våra kroppsliga behov " i överflöd. *Han leder mig på rätta vägar och ger mig andlig kraft och hjälp. Du dukar för mig ett bord i mina ovänners åsyn* " han försvarar mig från mina fiender. *Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig för att trösta mig. Säkert gjorde min gode herde så att godhet och nåd skall följa mig i alla mina livsdagar. Då, när tiden är rätt, kommer han att leda mig in i Herrens hus där jag skall bo evinnerligen.*

Jesus Kristus är vår gode herde " vår vänlige, älskande, ömme, omtänksamme herde. VI ÄR HANS FÅR.

Får är ganska försvarslösa, och de verkar inte vara särskilt intelligenta. De har emellertid en egenskap som räddar dem: de känner igen sin herdes röst. *För honom (fårens herde) öppnar dörrvaktaren, och fåren lyssnar till hans röst, och han kallar på sina får och nämner dem med deras namn och för ut dem* "!, *och fåren följer honom, därför att de känner igen hans röst. Men en främling följer de inte, utan flyr bort från honom, därför att de inte känner igen främlingars röst* (3-5). I det Heliga landet samlar man ofta olika fårhjordar till en och samma bevakade fårfälla på nätterna, och ibland blandas de samman vid ett vattenhål, men, när herden kallar, känner igen hans får hans röst. De kommer ut från de andra och följer honom.

Som Jesu får bör vi också känna igen vår gode herdes röst. Den gode herden kommer genom nådemedlen, dvs. genom Bibeln, dopet och nattvarden. Genom dessa verktyg talar han till oss och ger oss tröst, kraft och vägledning. Vi får lyssnar när vår herde genom dopet säger: "Dina synder är borttvättade pga. mitt offer. Dränk synden i ditt liv och lev rättfärdigt och heligt inför mig." Vi får lyssnar när vår herde genom nattvarden säger: "Dina synder är förlåtna därför att jag offrade min kropp och mitt blod för dig. Gå i frid " frid i ditt samvete och frid med Gud." Vi lyssnar när han talar med oss genom Bibeln. Där ger han oss de alla detaljer om vad Jesus har gjort för oss, och han bjuder vägledning och hjälp för vårt livs alla delar. Vi får känner i dessa medel igen vår gode herdes röst " dvs. Guds röst " Gud talar personligt och direkt med oss. Fåren känner igen Jesu röst i dessa medel därför att medlen själva backades upp av Guds makt. Gud använder dopet, nattvarden och Bibeln för att ge oss tro och andligt förstånd.

Gud lovar varje generation att han ska verka genom sina mäktiga nådemedel. Pga. Guds löfte

försöker vi tillitsfullt sprida de goda nyheterna om Jesus precis som vi kommer att försöka göra i området kring Brunnshuset nästa söndag. Pga. Guds löfte ser vi tillitsfullt till framtiden. Gud kommer att fortsätta bevara och använda sina verktyg. Nu för tiden bekymrar sig några speciellt om ett verktyg, Bibeln. Gud lovar: *Gräs torkar bort, blomster vissnar, men vår Guds ord förblir i evighet* (Jes 40:8) " och han ska uppfylla det löftet. Genom Guds fantastiska, mirakulösa handlande " trots mänskliga fel, några avsiktliga, andra oavsiktliga " har Gud redan bevarat sitt ord och dess alla sanningar intakt i 2.000 år. Faktiskt är delar av Ordet 3.500 år gamla. Och Gud kommer att fortsätta. Vi kan vara säkra på att, när vi använder Bibeln i en pålitlig översättning, är det Guds röst vi hör. Och hans får kommer i varje generation att känna igen denna röst.

Jesus säger: *Fåren följer honom* (sin herde). Guds får följer sin herdes röst. Vi förtröstar på vår herdes löfte och försöker leva enligt hans vilja. Vi följer hans röst pga. kärlek och tacksamhet och eftersom vi tror att vår herde leder oss på ett sätt som är gott och fyllt av välsignelser. Vi kommer

att följa vår gode herde fram till den dagen då han ska samla ihop alla sina får i en hjord i Himlen där vi kommer att bo hos vår gode herde evinnerligen.

Det finns två möjliga reaktioner till dagens budskap om den gode herden. *För de ordens skull uppstod det på nytt delade meningar bland judarna. Många av dem sade: "Han har en ond ande och är från sina sinnen. Varför hör ni på honom?"* (19-20). Vissa lyssnar på Jesu ord om ett liv grundat på ett enkelt, barnalikt förtroende på den gode herden – andra lyssnar på dessa ord och drar slutsatsen att de är en dåraktighet. De drar slutsatsen att det är en värld där djungelns lag råder därute, och varje människa måste råda över sig själv. De drar slutsatsen att det är en galenskap att tyst och nöjd lita på Herren och följa hans ords vägledning. Därför förkastar de den gode herden och föraktar hans budskap.

Andra sade: "Sådana ord kommer inte från en som är besatt. Inte kan en ond ande öppna ögonen på blinda" (21). Andra blir rörda av vad Jesus sa och gjorde. Guds makt öppnar deras hjärtan och sinne så att Bibelns sanning blir underbart meningsfull för dem. Genom denna tro känner de den gode herdens frid, lycka, belåtenhet och tröst. Sådana människor samlas regelbundet för att tillbe den gode herden. Sedan går de ut för att leva på ett sätt som prisar hans namn. Som psalmisten Asaf säger: *Vi som är ditt folk och får i din hjord, vi vill tacka dig för evigt, vi vill förkunna ditt lov från släkte till släkte* (Ps 78:13). Nästa söndag har vi ett särskilt tillfälle att förkunna Herrens lov när vi går ut för att inbjuda människor att tillbe den gode herden med oss.